

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Prosinec 2018

Náklady na vydání 8 Kč

**Jsi, Lásko, vůle Pána,
ty tvorům všem jsi dána,
máš křídla - slétni k nám.**

**Jsi tvůrcem světa,
kde všechno vzkvétá,
dík zázraku co slétá na bílých křídlech
z Tvých nebeských bran.**

Pár tipů pro advent v klidu a pokoji

Ze zkušenosti víme, že advent a Vánoce mnohdy dopadnou jinak, než bychom chtěli. Jak tedy advent prožít „užitečně“ a v pokoji? Několik praktických postřehů...

Advent nevyvolává jen pěkné pocity

Mnozí z nás mají advent spojený se zvláštním pocitem – s těšením. Na vše hezké, co bylo (a je) v našich domovech spojené s prožíváním Vánoc. Ale může tomu být i opačně. Někteří mají s Vánocemi spojeny i velmi negativní pocity, zvláště kvůli tomu, co prožívali doma. Nemají proto Vánoce vůbec rádi.

Advent má naštěstí duchovní přesah

Každý z nás má jinou představu o tom, bez čeho by advent a Vánoce „nebylo ono“. Adventní doba ale naštěstí není pouze časem předvánočního shonu, i když i to nějak do tohoto období patří. Advent (a křesťanská víra vůbec) má naštěstí svůj silný duchovní obsah a přesah, který není závislý na žádných vnějších okolnostech. A tak můžeme navzdory všem starostem, které na nás doléhají, tento čas prožít velmi plodně a nalézat vnitřní pokoj.

Bůh se rozhodl přijít mezi nás

Latinské slovo „adventus“ v překladu znamená příchod. A není to příchod jen tak někoho, je to příchod samého Božího Syna Ježíše Krista, který se rozhodl přijít – a stále přicházet – do našich životů, mezi nás. Rozhodl se stát se jedním z nás, aby byl s námi, aby mohl proměňovat náš život a aby nás zachránil.

Advent je dobou vyčkávání, očekávání a přípravy na toto setkání. Není to tedy čekání na něco, ale na Někoho. Na Někoho, kdo má moc náš život proměnit. Středem tohoto období je tedy Ježíš, který přichází ke každému z nás. Setkávat se s ním můžeme nejrůznějšími způsoby: v modlitbě, při bohoslužbě, při četbě Bible, ale i skrze druhé lidi kolem nás a skrze běžné události. Chce přicházet do každé rodiny, do všech vztahů, do srdce každého z nás. Chce svojí přítomností proměňovat všechno. Přichází, aby nás potěšil, aby přinesl slovo osvobození a útěchy, aby nás obdaroval svou přítomností, svou láskou a pokojem.

Advent je tedy obdobím, kdy se máme učit čekat a vyhlížet, připravovat se na setkání a mít pro Něj srdce citlivé a otevřené.

Advent a Vánoce mnohdy dopadnou jinak, než bychom chtěli

Všichni bychom si přáli, abychom o svátcích nebyli přetažení, uštvaní, abychom zavčas připravili dárky pro druhé, měli na sebe čas a prožili něco pěkného s těmi, které máme rádi. Máme však zkušenost, že je to často jinak, než bychom chtěli. Někdy proto, že v atmosféře vypětí se vše pokazí nějakým nedorozuměním nebo dokonce konfliktem. Jindy je místo pokojné adventní a vánoční pohody u nás dusno jen proto, že máme každý jiná očekávání, jinou představu, nebo si nedovedeme zorganizovat čas a rozplánovat síly.

Vyjasněme si s blízkými co ne/chceme

Pokud prožíváme advent a Vánoce v rodině, je třeba nejprve vyslovit svou představu a současně mít ochotu ji opustit a dát prostor svobody také pro druhé a jejich očekávání, najít společné řešení. V některých rodinách se celý advent uklízí, a přitom to už dávno všem vadí, jen si o tom mezi sebou neřeknou a nepřehodnotí to. Jinde se musí napéct desítky druhů cukroví, protože jinak by to přece nebyly Vánoce, a přitom už na Štěpána je nikdo jíst nechce. K tomu vánoční besídky ve školách dětí, koncerty, případně večírky v práci... Shánění dárků představuje pro mnohé také téměř neřešitelný problém. Podle sdělovacích prostředků dá prý hodně lidí letos raději přednost tomu, že si darují k Vánocům peníze. Představil jsem si, jak v rodině každý každému dá pod stromeček v obálce určitý obnos – a tak vlastně každý zas dostane zpátky tolik, kolik investoval...

Praktické náměty na prožití adventu

Chceme-li toto období prožít plodně a pokojně, stálo by tedy za to se s blízkými společně zamyslet nad tím, co je pro nás nejdůležitější, čemu bychom rádi dali přednost, a co pro to uděláme...

Můžeme například některé dny zajít na adventní rorátní mši, kde můžeme Pánu svěřovat nejen sebe, ale všechny své drahé. Určitě nás to vnitřně posune a otevře pro vnímání toho podstatného. (Adventní rorátní mše se konají v mnoha kostelích a zpívají se při nich tzv. „roráty“ – starobylé adventní zpěvy, plné touhy po Bohu. V některých kostelích se „roráty“ konají jen při svitu svíček...)

Můžeme společně vyrobit adventní věnec a pak u něho společně prožít každý večer pár chvil. Každý večer tak lze spolu chvíli pobýt, popovídat o radostech a starostech uplynulého dne a pak tyto věci společně odevzdat do rukou Božích. Už jeho vyhotovení se může stát společným dílem.

Je dobré se také domluvit na přípravě vlastních svátků, aby veškerá příprava neležela jen na někom z rodiny. Pro většinu maminek je předvánoční období jeden velký kolotoč. Ony většinou vymýšlejí a nakupují dárky nejen pro děti, ale i pro širší rodinu, pečou cukroví a uklízejí a nakonec i chystají štědrovečerní večeři. Většina ostatních členů domácnosti tyto věci neřeší a automaticky vše nechává na maminkách. Někdy se stačí jen zeptat, s čím můžeme pomoci. Protože pečení, úklid i chystání může být také milou společnou aktivitou a posloužit k prožití krásných společných chvil, na které přes rok nemáme v dnešní uspěchané době čas.

Dětský a rodinný adventní kalendář může dostat jinou podobu. Pro dospělé může být sestaven např. z nějakého kratičkého biblického citátu na den. Pro děti a rodiny to může být „prázdný“ kalendář, do kterého každý večer vpisujeme drobné laskavosti, které se nám ten den povedly. V jedné farnosti takto celý advent připravují „dárek pro Ježíška“

A jak s dárky, aby nebyly jen „nepříjemnou povinností“?

Co se týká dárků, dobře víme, že největší dary máme v sobě navzájem. Jde vlastně jen o to najít způsob, jak to vyjádřit, aby byl dárek projevem skutečné pozornosti a lásky. Že nezáleží na velikosti a nákladnosti, to víme, ale když se dohodneme a přímo se vysloví, kolik budeme letos do dárků investovat, dá to větší prostor svobodě. Učit děti kupovat dárky dospělým moc nemusíme, to se jednou snad naučí vedle nás. Když se nám ale děti podaří povzbudit, aby něco samy vytvořily, namalovaly, vyjádří tím svůj vztah lépe než nějakým kupovaným darem.

Adventní čas může být hezkým a požehnaným obdobím pro každého z nás. Nenechme zatvrdnout svá srdce! Tak bude Bůh moci skrze nás přicházet k druhým, vše proměňovat a přinášet radost. Přejme si, aby naše srdce byla místem, kde se obrazně Pán Ježíš může narodit, aby tak každý mohl pocítit, že je milovaným dítětem Božím.

Podle textů Vojtěcha Kodeta

Do tvrdého světa vstupuje Bůh jako křehké dítě

Do tohoto tvrdého světa vstupuje laskavé a křehké Dítě Ježíš. Přichází osvobodit člověka zapleteného do sítě nenávisti a zotročeného mnohými roztržkami. Boží Syn dává vyrašit naději, že navzdory tolika obtížím vzejde nakonec v lidských srdcích pokoj.

Přichází i k tobě

O Vánocích se živý a všemocný Bůh z lásky stává zcela malým a slabým. Stvořitel se vydává svému stvoření, aby mu dokázal: „Podívej se, nechci ti způsobit nic zlého. Přicházím k tobě s prázdnými rukama a budu v tobě růst jen tak rychle, jak ty to dovolíš. Jsem Bůh, který se stal člověkem. Nejsem schopen ti učinit cokoli zlého.“

Je zde místo i pro tebe

Kristus přichází na svět a čeká. Čeká i na tebe. Za podobou dítěte Ježíše je velké tajemství: Bůh chce být i tobě docela blízko! Nikdo tě k jesličkám nenutí. Ale je zde místo i pro tebe. I zde se můžeš ve svém srdci setkat s Bohem. Naplnění a záchrana, které zde v jeslích začínají, jsou určeny i pro tebe.

Dveře tvého srdce

Bůh není někde daleko, vzdálený. Není někde nahoře. On je mezi námi a s námi. Přišel na svět viditelně jako bezmocné dítě, dýchal náš vzduch, nosil naše oblečení, jedl naše jídla. Stal se bratrem všech lidí a nyní klepe i na dveře tvého srdce. Touží se setkat i s tebou.

Narodí se nám dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. (Bible, prorok Izajáš 9,5–6)

Dva dny iluze ...

„Projevila se dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista.“ (Tit 3,4–7)

Vánoce jsou prý svátky pokoje, rozněcují v lidských srdcích lásku. Při pohledu na dítě narozené v betlémské stáji mnozí možná zjihnou a chtějí se alespoň na chvíli chovat ke svým blízkým pěkně. V některých rodinách si dokonce slibují, že se na Štědrý den nebudou hádat, občas se o Vánocích přerušovaly války.

Nejpozději 27. prosince se ale vše vrátí k „normálu“. A tak se zdá, že harmonie, která mezi lidmi zavládla o Vánocích, byla jen iluzí. Anebo neuskutečnitelným snem – něčím, po čem v hloubi srdce toužíme, neočekáváme však, že by se to mohlo někdy naplnit.

Bůh nám ale neprojevils svou dobrotu a lásku jen proto, abychom se rozněžnili při pohledu na Betlém, nebo prožili dva dny v roce v iluzi o pokoji mezi lidmi. Chce ve svém milosrdenství každého z nás očistit od sobectví a obnovit nás svým Duchem lásky.

Království pokoje totiž nepřijde
skrze lepší vládu,
spravedlivější zákony,
nebo polepšením druhých lidí.

Boží království může každý z nás zakusit,
když Bohu dovolí,
aby proměnil jeho srdce tím,
že ho naplní svojí láskou.

A toto platí pro každého z nás.
I pro Tebe!

Ježíš neměl služební auto, ochranku, ani poslanecké náhrady

Když mudrci od Ježíše odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.“ Josef tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku a odebral se do Egypta. (srov. Mt 2,13–23)

Mocný a bohatý Bůh vstoupil do našeho světa a žil jako „běžní“ lidé.
Nepřišel jen k „vrchním pár tisícům“.

Mocný a bohatý Bůh nezvolil cestu odtrženou od života běžných lidí,
nezvolil cestu okázalosti, bohatství a moci.

Mocný a bohatý Bůh – tvůrce a vládce vesmíru
se narodil v zapáchajícím a nehygienickém chlévě...

Mocný a bohatý Bůh přišel a solidarizoval se i s těmi nejposlednějšími.

Ježíš – „vyslanec“ a „poslanec“ Boží mezi lidmi
nepožíval žádná privilegia.

Neobdržel ani služební auto,
ani kreditní kartu s neomezeným čerpáním,
ani osobní ochranu.

Mocný Bůh „zákonodárce“
neprožil svůj život odtržený od reality „běžných“ lidí.

Mocný Bůh prožíval úděl chudých a zranitelných.

Mocný Bůh jako uprchlík prožíval ohrožení,
křehkost a nezajištěnost.

To vše proto, abychom uvěřili, že nám rozumí,
abychom uvěřili jeho dobrým úmyslům s námi,
a abychom uvěřili cestě k naplněnému životu,
kterou nám On nabízí...

Ježíši,
který si prožíval
tíhu běžného a všedního života na vlastní kůži,
smiluj se nade mnou
a veď mne!

Stéblo slámy

Pastýři se vraceli z Betléma, kde se poklonili Ježíškovi narozenému v chlévě. Nesli mu náruče darů a teď se vraceli s prázdnýma rukama.

Kromě jednoho z nich, mladičkého pastýře, téměř ještě chlapce. Ten si z betlémského chléva přece jen něco odnesl. Celou cestu tu věc pevně svíral v dlaní. Ostatní by si toho ani nevšimli, kdyby se kdosi nezeptal: „Co to máš v ruce?“

„Stéblo slámy,“ odpověděl mladík. „Vzal jsem si ho z jesliček, ve kterých leželo to dítě.“ „Stéblo slámy,“ ušklíbili se ostatní. „Takové smetí! Zahod' to!“ Mladý pastýř rozhodně zavrtěl hlavou. „Kdepak,“ namítl, „já si ho schovám. Pro mě je to znamení, připomíná mi malého Ježíška. Pokaždé, když ho vezmu do ruky, vzpomenu si na něj i na to, co o něm řekli andělé.“

Druhý den si pastýři mladíka znovu začali dobírat: „Co jsi udělal s tím stéblem?“ Mladík jim ho ukázal. „Pořád ho nosím u sebe.“ „Zahod' to, k ničemu ti není.“ „Ne. Má velkou cenu. Ležel na ní Boží Syn.“ „A co má být? Důležitý je přece Boží Syn, a ne kus slámy.“

„Mýlíte se. Velkou cenu má i ta sláma. Na čem jiném by ležel, když je tak chudý? Boží Syn potřeboval trochu slámy. To mě poučilo, že Bůh potřebuje i obyčejné lidi a věci. Potřebuje nás, kteří nemáme velkou cenu, kteří toho moc nevíme.“ Stéblo jako by mělo pro toho pastýře čím dál větší význam. Na pastvě ho často držel v ruce, vzpomínal na slova andělů a byl šťastný, že má Bůh tolik rád lidi, že se stal stejně malým jako oni.

Pak mu však jeden z jeho druhů vytrhl stéblo z ruky a rozhořčeně vykřikl: „Dej už s tím zatraceným stéblem pokoj! Bolí nás z těch hloupostí hlava!“ Stéblo vztekle zmačkal a zahodil.

Mladík klidně vstal, zvedl stéblo ze země a opatrně narovnal. „Vidíš, zůstalo stejné jako předtím. Pořád je to stéblo slámy. Ani tvůj vztek s ním nic nezmoohl. Jistě, zničit stéblo slámy je snadné. Ale přemýšlel jsi už někdy o tom, proč nám Bůh seslal malé dítě, když potřebujeme silného zachránce a vojevůdce? Jednou vyroste, bude z něho muž a nic ho neporazí. I přes lidskou zlobu zůstane tím, čím je – Spasitelem, kterého nám seslal Bůh.“ Mladý pastýř se usmál a se zářícím pohledem pokračoval: „Boží láska se totiž nedá zničit a zahodit. I když se zdá křehká a slabá jako stéblo slámy.“

z knihy Vánoční příběhy pro potěchu duše

Vánoční blázen

Na stopě za hvězdou

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým.

Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

„Ta nová hvězda je jasnější než ostatní“, myslel si. „To bude královská hvězda – narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede.“

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat. A tak se z domova vydal na cestu – bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce.

První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam našel dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam našel dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam našel dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach,“ pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Ted' už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím“, pomyslel si blázen. Avšak když vzhlédl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A v tom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí.

Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích – malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadilo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnýma rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdal dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

**Z dálky půlnoční zvony zvoní,
padá hvězda nad námi.
Je vánoční čas, tiše padá sníh a kometa zazáří.
A chladný vítr studí do tváří.
Půjdeme spolu tam, kde je kostelík na malém návrší,
který nás přivítá, půlnoční mše začíná.
Všichni si přejeme nejhezčí noc a příběh ožívá.
Ve stáji dítě spí v jesličkách chudičkových,
jen láskou mateřskou zahříváno. A všude klid.
Zvírátko okolo, pastýři v údivu k chudému děťátku.
Andělské chóry zní o lásce veliké.
O lásce k děťátku, o lásce Boží v nás.
A jestli Boží láska zůstává, tu lidskou můžeme dát.**

Ze života farnosti

Neděle 9. 12. 2018 – mezi ranní a dětskou mší svatou nabídneme originální vánoční pohlednice kreslené našimi dětmi. Můžete je pak využít pro vánoční korespondenci svým blízkým. Výtěžek z prodeje podpoří Papežské misijní dílo dětí.

Adventní a vánoční koncerty

Čtvrtek 6. prosince v 18:00 – farní kostel - **Karolína Janů a její hosté**

Pondělí 10. prosince v 18:00 – farní kostel - **Adventní koncert** (mše sv. bude výjimečně v 8:00)

Neděle 16. 12. 2018 – **Adventní koncert Advent event**

Neděle 6. 1. 2019 v 15:00 – farní kostel - **Koncert tříkrálový** – Podblanický sbor a orchestr

Mše sv. s účastí dětí a s žehnáním zrestaurovaného betléma **24. prosince** bude letos na přání rodičů již v **15:00**.

Světlo pro Ježíška

V adventní době se můžete zapojit do aktivity „Světlo pro Ježíška“. Jako v minulých letech budou na každou adventní neděli připraveny tři sklenice s úkoly pro náš duchovní růst. Každý si podle svého věku vybere jednu kartičku. Úkol na ní uvedený je na celý týden. Za splnění úkolu získá svíčku, kterou vloží do další připravené nádoby. Všechny svíčky najednou pak rozsvítíme při dětské půlnoční mši svaté 24. prosince 2018 v 15:00 jako dárek Ježíškovi k narozeninám.

Betlémská adopce

Pastorační rada farnosti vyhlásila akci s názvem „**Betlémská adopce**“. Rodiny, jednotlivci, firmy nebo instituce si mohou vybrat a adoptovat konkrétní figurku z renovovaného betléma, a finančně tak podpořit jeho opravu. Figurky lze vybírat na stránkách vlašimské farnosti <http://www.farnostvlasim.cz/clanky/betlem.html> nebo u pana faráře, M. Rybníčka či V. Fuksy.

Slavnostní požehnání obnoveného betléma je plánováno na „dětskou půlnoční“ mši svatou 24. 12. 2018 v 15 hodin. Prezentace jednotlivých figurek pak proběhne 27. 12. 2018 v 16 hodin při společném setkání u jeslíček, které bude spojeno s žehnáním vína.

Jarní prázdniny pro mládež v Příchovicích

Pojed'te s námi na jarní prázdniny! Tradiční pobyt mládeže v pastoračním středisku mládeže Křižovatka v Příchovicích o jarních prázdninách

Sportovní program: jízda s kopce, duchovní program: jízda do kopce (duchovní nasměrování k nebeským výšinám).

Hlásit se mohou děti a mládež od 12 let, a to do 28. 2. 2018

Termín: **3.-8. 2. 2019, cena: 1 600 Kč**

Přihlašování u Jany Dufalové: jana.dufalova@post.cz, tel.: 604 191 935

Proč si neudělat radost?

Během léta jsem zahlédla ve vývěsce kostela pozvánku na kurz vazby květin zaměřený na liturgický prostor. Skvělý nápad, dobrá cena, pomyslela jsem ještě na Marušku Ječmínkovou, která se o květiny v kostele vzorně stará, a hned jsem nás obě přihlásila. Kurz se konal koncem října v Rožmitále pod Třemšínem. Když se termín přibližoval, začala jsem pochybovat, jestli to nebude marný čas, přepočítávala jsem si, co všechno bych doma za celý víkend stihla, a navíc

jsem byla úplně vyčerpaná z práce. To rozhodlo. Potřebuji změnu, vyčistit hlavu, prostě jedeme! V recepci penzionu Panský dům, kde jsme byly ubytované a celý kurz tam i probíhal, jsem si přečetla jejich reklamní slogan a zjistila jsem, že jsem tu dobře. Věta zněla stručně a jasně a navíc skrývala pěkný dvojsmysl: „Přijed'te, dáme Vám pokoj“.

Tak, to je přesně to, co hledám. ...

Celý víkend byl pohodový, bylo to milé setkání žen, které se starají o květiny v různých farnostech, paní květinářka nás učila jednoduché figle a součástí programu byly i procházky po okolí se sběrem přírodního materiálu. Hodně nás zaujala i přednáška o liturgickém prostoru a možnostech jeho zdobení. Dokonale jsem vypnula hlavu a nechala se unášet květinovým tvořením.

Chápu, že řadu lidí kytky vůbec nezajímají, ale přesto, i těm chci Rožmitál doporučit. Je to skvělé místo pro víkendový pobyt, a když si k ubytování vyberete právě Panský dům, tak to bude správná volba. Penzion má 20 pokojů s vlastním sociálním zařízením a pojme celkem 45 hostů.

Rožmitál se nachází v krásném údolí na úpatí vrchu Třemšína (827 m) a nabízí zajímavé památky a místa k vidění. Město je spojeno s hudebním skladatelem Jakubem Janem Rybou, který tu roku 1796 poprvé zahrál v místním farním kostele Povýšení sv. Kříže slavnou Českou mši vánoční.

Za návštěvu určitě stojí Podbrdské muzeum – což je moderně pojatý prostor bývalého mlýna a nabízí několik expozic. Je to expozice pánů z Rožmitálu, Jak se žilo na Podbrdsku, Historické automobily Aero, Stodola plná řemesel a určitě si nenechte ujít část věnovanou Jakubu Janu Rybovi. Je tu o něm k vidění animovaný film. Obrázky do něj malovaly místní děti a podílely se i na výrobě originálně pojatého filmíku,

Tak jestli někdo hledáte místo, kde byste mohli příjemně pobýt, navíc v pěkném pokoji, zkuste zajet do Rožmitálu...

JANA D.

V pondělí 14. ledna oslaví své narozeniny pan vikář P. Jaroslav Konečný. Vyprošujme mu, ať mu Pán žehná, naplňuje ho pokojem a radostí a Panna Maria ať ho chrání a opatruje.

Farní charita Vlašim

Program prosinec 2018

4. 12. 2018 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

5. 12. 2018 – 16:00 – Posezení u kávy pro pečující

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

6. 12. 2018 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Meteorologie a současná společnost

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

6. 12. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Korálkování

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

11. 12. 2018 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

12. 12. 2018 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Geometrie v architektuře a malířství

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

13. 12. 2018 – 15:00 – Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Proč svátky

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

14. 12. 2018 – 9:00 – Akademie třetího věku

První republika – vzestup a rozkvět mladého státu

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

18. 12. 2018 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

20. 12. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Předvánoční setkání

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

27. 12. 2018 – 14:00 – Posezení s rozloučím s rokem 2018

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

Vážení přátelé,

blíží se konec roku a přípravy na **Tříkrálovou sbírku 2019** jsou v plném proudu.

Sbírka se provádí do zapečetěných pokladniček s charitním logem, do jiných pokladniček nelze sbírku provádět. Tříkrálová sbírka 2019 se v pražské arcidiecézi bude konat v termínu **od 01.01.2019 do 14.01.2019**. Koledovat se může každý den dle počtu koledníků, jejich sil a přízně počasí. Ve Vlašimi a okolí se nejčastěji koleduje v sobotu. V roce 2019 vychází první sobota na 5. ledna 2019, druhá sobota na 12. ledna 2019.

Každý rok se **65 % výtěžku sbírky vrací do Farní charity Vlašim**, 15 % využívá na své projekty diecézní Charita (ADCH Praha), 10 % je zasíláno na podporu projektů v zahraničí a 5 % pokrývá režii sbírky.

V roce 2018 bylo pro Charitu Vlašim vybráno 515 462 Kč.

Žehnání tříkrálovým koledníkům 2019

Srdečně zveme všechny koledníky na setkání, které se uskuteční v **pátek 4. ledna 2019 od 15:30 h** v Besídce u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi a následně v kostele. Pokud máte chuť, vezměte si svůj tříkrálový úbor. Program:

- od 15:30 h neformální setkání + výměna zkušeností + malé občerstvení
- od 17 h mše svatá spojená se žehnáním koledníků

Výtvarná soutěž Tříkrálové pomáhání 2019

Farní charita Vlašim vypisuje 5. ročník výtvarné soutěže pro děti s názvem „Tříkrálové pomáhání“. Zúčastněte se i vy a pošlete nám svá výtvarná díla na téma: „Jak se bude pomáhat v komunitním centru?“

Malá schola

V sobotu 3. listopadu 2018 se Malá schola zúčastnila 2. ročníku Janušova festivalu dětských chrámových sborů a schol v Praze.

Celodenní akce pro nás začala před osmou hodinou ranní na nádraží ve Vlašimi, odkud jsme vlakem

mířili ku Praze. Na festivalu vystoupilo šest hudebních uskupení z různých farností arcidiecéze a také schola z Třeboně. Malá schola čítala 17 účastníků, ale měli jsme s sebou i potřebný doprovod tvořený rodiči a sourozenci dětí. Dodávali nám odvahu, povzbuzení i občerstvení - děkujeme.

Odborná porota, která všechna vystoupení bedlivě sledovala, nás po skončení přehlídky a výborném obědě povzbudila k další práci a poděkovala za ochotu sloužit zpěvem při liturgii. Malá schola byla chválena za soustředěnost při vystoupení, za sólový zpěv Marunky K., také za výběr písniček (zazpívali jsme čtyři žalmy v různých provedeních) a také za to, že děti zpívaly bez not, vše z paměti.

Zatímco si členové sborů pak vychutnávali koncert Ztracené kapely, sešli se vedoucí schol s porotou, aby si vyslechli dobré a užitečné rady do další práce.

Festival byl zakončen mší svatou v kostele sv. Ludmily na Náměstí Míru, které jsme se však již nemohli účastnit, abychom se včas vrátili domů.

Přijeli jsme plní dojmů, ale také náležitě unavení.

Děkuji všem, kdo nás podpořili.

MIRKA PTÁČKOVÁ

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod trať 1511, Vlašim